

Ötvös Németh Edit

Emlékek

a diadal csupán illanó lábnyom
néha rám ront magamat sem találom
szutykos zene üvölt csörömpöl a fény
zakatol az égen foszló szemfödél
leheletbe ömlő maró fájdalom
utunkat járjuk idegen tájakon
kapaszkodnak belénk gyengülő kezek
lerázni sincs idő Isten véletek